

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Moscalenco Sergiu, reprezentat de avocatul Lupea Georgeta,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea înaintată de Moscalenco Sergiu împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, persoană terță Eugeniu Chichioi privind anularea actului administrativ individual

împotriva deciziei din 14 mai 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 3ra-642/24

PIGD 2-23017928-01-3ra-24072024

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (L. Holevițaia)
Curtea de Apel Chișinău (G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan)

24 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Moscalenco Sergiu, reprezentat de avocatul Lupea Georgeta,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 03 februarie 2023 Sergiu Moscalenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat:

- anularea ordinului nr.168ef. din 06.12.2022 în partea încetării raportului de serviciu, restabilirea reclamantului în funcția deținută;
- anularea deciziei nr.44/10M-4275/22 din 06.01.2023 și încasarea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că din februarie 2014, de la constituirea acestuia, până la 31 decembrie 2022 a activat în cadrul Serviciului Protecție Internă și Anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne (SPIA). Susține reclamantul că Serviciul Protecție Internă și Anticorupție este o instituție subordonată Ministerului Afacerilor Interne, cu competențe generale în asigurarea securității interne, protecției informațiilor atribuite la secret de stat, prevenirii și combaterii corupției în rândul personalului aparatului central al MAI și structurilor organizaționale din sfera de competență a MAI. Statutul juridic al instituției este stabilit prin Regulamentul privind organizarea și funcționarea Serviciului protecție internă și anticorupție al MAI, aprobat prin Ordinul MAI nr. 325 din 18.10.2018, cu modificările și completările ulterioare, prin care sunt reglementate misiunea, funcțiile de bază, atribuțiile, competențele, drepturile și modul de organizare și funcționare a acestuia.

3. Pe parcursul perioadei anilor 2014-2022 a deținut mai multe funcții de conducere, iar din octombrie 2019 a activat în funcția de șef al Direcției management operațional din cadrul SPIA al MAI, exercitând atribuții de conducere, coordonare, planificare, monitorizare și evaluare a activităților desfășurate de subdiviziunea respectivă.

4. Reclamantul a susținut că, după numirea lui Vladimir Viscun în funcția de șef SPIA, a fost supus unor acțiuni de intimidare și discreditare profesională, inclusiv reproșuri și exprimări injurioase în prezența subalternilor, care i-ar fi afectat autoritatea. Acesta afirmă că, inclusiv în cadrul ședinței de bilanț din 13 octombrie 2022, i s-au adresat critici privind activitatea subdiviziunii și i s-a solicitat să părăsească funcția. Totodată, susține că i s-a propus în repetate rânduri ocuparea unei alte funcții în cadrul SPIA pentru a elibera postul deținut, în vederea numirii unor persoane considerate loiale conducerii.”

5. În aceste circumstanțe, la 17.10.2022 a fost nevoit să plece în concediu, în speranța aplanării situației de conflict și identificării unei oportunități de transfer la o altă autoritate din cadrul MAI.

6. La 16.11.2022, prin raport, reclamantul a solicitat să-i fie acordate restanțele la concediu, care a fost înregistrată ca procedură administrativă.

7. Reieșind din aceste circumstanțe menționate supra, la 01.12.2022, reclamantul a depus raportul prin care a solicitat acordarea concediilor neutilizate, cu demisia ulterioară.

8. Ulterior, la 08.12.2022, reclamantul a retras raportul prin care a solicitat demisia cu menținerea solicitării de acordare a restanțelor la concediu.

9. La 24 ianuarie 2023, reclamantul a recepționat răspunsul prin care i s-a refuzat retragerea cererii de demisie, motivându-se că, prin Ordinul MAI nr. 173 ef din 7 decembrie 2022, începând cu ziua următoare încetării raportului său de serviciu, în funcția de șef al Direcției management operațional din cadrul SPIA a fost desemnată o altă persoană.

10. Reclamantul consideră neîntemeiat refuzul autorității publice de a admite cererea din 8 decembrie 2022 privind retragerea demisiei și, în consecință, apreciază că Ordinul nr. 168 ef din 6 decembrie 2022 este ilegal și susceptibil de anulare.

11. În acest sens, a indicat că potrivit prevederilor art.85 din Codul Muncii al RM, salariatul are dreptul la demisie - desfacere a contractului individual de muncă, cu excepția prevederii alin.(4¹), din proprie inițiativă, anunțând despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte. Curgerea termenului menționat începe în ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea. Timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, salariatul are dreptul să-și retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima. În acest caz, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, pînă la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod

12. Norma din art. 14 Codul Muncii stabilește că curgerea termenelor de care prezentul cod leagă apariția sau încetarea raporturilor de muncă începe în ziua imediat următoare a celei în care a fost determinată apariția sau încetarea drepturilor și obligațiilor de muncă.

13. Reclamantul consideră că a respectat cerințele legale privind retragerea demisiei, depunând cererea în termen. Acesta susține că autoritatea pârâtă a examinat cererea cu depășirea termenului legal de 5 zile și l-a informat despre refuz abia la 24 ianuarie 2023, prin intermediul serviciului poștal. În opinia sa, refuzul a fost comunicat tardiv și nemotivat, pentru a justifica ulterior decizia adoptată, fiind invocat în mod eronat faptul că în locul său fusese deja desemnată o altă persoană.

14. Totodată, reclamantul consideră că acțiunile conducerii SPIA au constituit o formă de hărțuire la locul de muncă, prin afectarea demnității în muncă și crearea unui climat psiho-emoțional ostil. Acesta susține că a fost supus unui comportament nedorit, manifestat prin acțiuni și atitudini care au generat un mediu intimidant, degradant, umilitor și ofensator, având ca efect lezarea demnității sale personale și a integrității sale morale și psihice.

15. Potrivit alin. (1) art.31 al Cartei Drepturilor Fundamentale a Uniunii

Europene, „orice lucrător are dreptul la condiții de muncă care să respecte sănătatea, securitatea și demnitatea sa” în acest sens menționează că și practica Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității al Republicii Moldova este favorabilă a se vedea pct. 5.3 din Decizia CPEDAE din 26.12.2018 care a stabilit că reprezintă un comportament nedorit de victimă solicitări insistente din partea reclamantului (angajatorului) ca dânsul (adică petiționarul - n.a.) să demisioneze” acțiune care conduce la crearea unui mediu intimidant ostil, degradant, umilitor sau ofensator care în efect i-a lezat demnitatea și onoarea.

16. Hărțuirea manifestată în privința personalității reclamantului de către superiori, în practica internațională de eliminare a discriminărilor la locul de muncă reprezintă în sine hărțuirea verticală descendentă, din partea superiorului față de un subordonat, desemnată și prin termenul „bossing”. Anume o astfel de hărțuire apare în situația în care superiorul fie intenționează să se debaraseze de un anumit subordonat.

17. În temeiul celor expuse, solicită reclamantul:

- anularea ordinului nr.168ef. din 06.12.2022 în partea încetării raportului de serviciu și restabilirea în funcția deținută;

- anularea deciziei nr.44/10M-4275/22 din 06.01.2023 și încasarea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei.

18. Prin încheierea din 17 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost declarată inadmisibilă acțiunea în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 5000 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

19. Prin hotărârea din 17 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani acțiunea înaintată de Sergiu Moscalenco împotriva Ministerului Afacerilor Interne privind anularea ordinului nr.168ef. din 06.12.2022 în partea încetării raportului de a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

20. Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 26 octombrie 2023, Sergiu Moscalenco, a contestat-o cu apel.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

21. Prin decizia din 14 mai 2024 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Sergiu Moscalenco și menținută hotărârea din 17 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani

22. Instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe de respingere a acțiunii. Instanța de apel a reținut că Ordinul nr. 168 ef din 06.12.2022 a fost emis la cererea reclamantului Moscalenco Sergiu, care, prin raportul depus la 01.12.2022, a solicitat acordarea concediului din contul restanțelor acumulate pentru anii

2014–2021, cu ulterioara încetare a raportului de serviciu prin demisie, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 288/2016.

23. În temeiul art. 40 din aceeași lege, reclamantului i-a fost acordat concediu de odihnă anual pentru perioada 06 decembrie 2022 – 30 decembrie 2022, iar ulterior, începând cu 31 decembrie 2022, raportul de serviciu a fost încetat prin demisie, cu achitarea compensației pentru concediile neutilizate.

24. Instanța de apel a constatat că ordinul contestat reprezintă un act administrativ individual favorabil, emis de autoritatea competentă cu respectarea procedurii legale și a prevederilor în vigoare. Actul conține atât temeiul juridic, indicat în preambul, cât și temeiul faptic, constând în raportul depus de reclamant.

25. Totodată, instanța a reținut că cererea reclamantului din 01.12.2022 privind încetarea raportului de serviciu prin demisie și-a produs efectele juridice odată cu emiterea Ordinului nr. 168 ef din 06.12.2022, astfel încât reclamantul nu mai putea solicita retragerea cererii de demisie, ci doar revocarea actului administrativ în condițiile art. 146 din Codul administrativ.

26. Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că demisia a reprezentat un act unilateral de voință al reclamantului, iar încetarea raportului de serviciu la data de 31 decembrie 2022 a fost dispusă legal, în conformitate cu solicitarea acestuia.

27. A fost respins argumentul apelantului precum că, voința exprimată în cererea de demisie din 01.12.2022 nu coincidea cu voința reală a sa, și că, de fapt a fost influențat de către șeful Serviciului Protecție Internă și Anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne, cererea de demisie fiind depusă în urma stării psiho -emoționale produsă de presiuni psihologice produse în cadrul ședințelor și amenințări despre pornirea unor proceduri administrative în privința apelantului, de către șeful SPIA. Or, cererea de demisie este un act juridic unilateral de voință al angajatului, prin care acesta pune capăt unui raport juridic de muncă. Demisia presupune manifestarea liberă de voință. Cu toate acestea, apelantul nu a prezentat nicio probă din care să rezulte că șeful SPIA ar fi insistat la depunerea cererii de demisie, prin careva influențe.

28. Cu privire la invocarea de către apelant a prevederilor art. 85 alin. (4) din Codul muncii, instanța de apel a reținut că norma respectivă instituie dreptul salariatului de a-și retrage cererea de demisie în termen de 7 zile calendaristice de la depunerea acesteia, cu excepția cazului în care, până la retragere, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat. Totodată, instanța a precizat că, potrivit art. 82¹ din Codul muncii, contractul individual de muncă poate înceta în orice moment prin acordul scris al părților, iar în speță încetarea raportului de serviciu a avut loc în baza voinței exprimate de reclamant și a acordului autorității.

29. Drept urmare, fiind reținută legalitatea Ordinului nr.168ef. din 06.12.2022, instanța de fond întemeiat a statuat și asupra netemeinicieii pretențiilor reclamantului cu privire la anularea actului administrativ decizia nr.44/10M-4275/22 din 06.01.2023, prin care a fost respinsă cererea de retragere a cererii de demisie, emis în procedura prealabilă și restabilirea lui Moscalenco Sergiu în funcție.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

30. La 12 iulie 2024 Moscalenco Sergiu, reprezentat de avocatul Lupea Georgeta, a declarat recurs împotriva deciziei din 14 mai 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

31. În esență, în motivarea recursului a indicat aceleași temeiuri din cererea de chemare în judecată. A susținut că a depus în termen cerere de retragere a cererii de demisie. Or, autoritatea publică în mod tendentios a dispus examinarea cererii de retragere a demisiei, peste termenul stabilit, informind reclamantul despre refuz abea la data de 24 ianuarie 2023.

32. Recurentul susține că cererea de demisie a fost depusă ca urmare a unor presiuni psihologice, amenințări și acțiuni de constrângere exercitate de șeful SPIA, inclusiv prin limitarea nejustificată a drepturilor salariale și invocarea unor eventuale proceduri administrative. Consideră că voința sa a fost viciată prin violență psihică și intimidare, fapt care a determinat depunerea cererii de demisie împotriva voinței sale reale.

33. Totodată, a invocat că examinarea cauzei în instanța de apel s-a produs în lipsa sa, el nefiind citat legal, astfel i-a fost încălcat dreptul la apărare.

34. Prin referința din 01 august 2024 intimatul Ministerul Afacerilor Interne a solicitat respingerea recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

36. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

37. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

38. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă, încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

39. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la data de 08 iulie 2024 decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d. 137). Prin urmare recursul depus la 12 iulie 2024 este în termen.

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

41. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

42. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

43. Instanța de recurs atestă că la caz motivele de casare, invocate în recurs nu se încadrează în niciunul din temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Însuși recurentul nu menționează niciunul din temeiurile admisibilității recursului prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia

hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

46. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

47. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simplă trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

48. Argumentul recurentului referitor la încălcarea dreptului la apărare prin faptul că examinarea cauzei în instanța de apel s-a produs în lipsa sa, în condițiile în care acesta susține că nu a fost legal citat, nu trece filtrul de admisibilitate. Astfel, din procesul-verbal al ședinței de judecată din 09 aprilie 2024 rezultă că, prin încheiere protocolară, examinarea cauzei a fost amânată la cererea lui Moscalenco Sergiu. În aceste circumstanțe, pentru ședința ulterioară din 14 mai 2024, instanța de apel a reținut existența unei citări legale și a apreciat că sunt întrunite condițiile pentru examinarea cauzei în lipsa apelantului.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

50. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

51. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept,

și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

52. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de Moscalenco Sergiu, reprezentat de avocatul Lupea Georgeta.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă